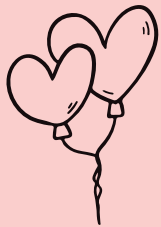

ג'ג איו"ר

יום ראשון

יוט הולדת "ה

לגלעד אלמליח הי"ד

“אמר להם: צאו וראו איזוהי דרך ישרה שידבק בה האדם?

... רבי אלעזר אומר **לב טוב**.” (אבות ב', ט')

לב טוב הוא היסוד הכולל בתוכו את כל המידות כולן.

השנה אנו מציינים את יום הולדתו ה-32 של גלעד בסימן **ל"ב**.

אנו מזמינים אתכם להצטרף אלינו

ולהאיר דרך **הלב הטוב** של גלעד ביום הזה. להוסיף אור של חיים.

לגלעד היו עיניים טובות שתמיד חיפשו מי בסביבה צריך עזרה.

הוא הקפיד להאיר פנים ולתת תחושה טובה לצד המקבל-

“תודה שזיכית אותי!”.

מצורך קובץ עם סיפורים עליו שיוכלו לתת לכם השראה לעשיית טוב ביום הזה, ובכלל.

“כי עיקר עבודת ה' זה בנין המצות וקנין **לב טוב**” (מתק כתיביו)

גלוס אה טוב - מקבל סיקורית אל גלעד

גלעד ערך קניית
לאישה ערירית באופן קבוע
פעם בשבוע במשך מספר שנים.
הם מעולם לא נפגשו,
ודיברו רק בטלפון.
ככל פעם שהעלה לה את הקניות
היה גם מוריד לה את הזבל.

גלעד ביקר ניצול שואה
פעם בשבוע במשך 4 שנים,
שאר איתו על קשר טלפוני
והגיע אליו גם עם המשפחה,
לפני חגים ואירועים.

אחרי מפגש חברים גלעד
הרגיש שאחד החברים
התבאס על נושא כולשהו,
גם בלי שאמרו לו כלום. הוא
שלוט לו ביוזמתו הקולטה
ארוכה עם מילים מחזקות
מלאות באמון וחיבה של
חברות אמת.

גלעד עבד כמאבטח בבי"ס.
כשאות המורח שברה את הרגל,
הוא הגיע אליה הביתה בהפתעה
לפני חג השבועות,
ונתן לה עוגת גבינה ביתית
כדי לשמח את ליבה.

ביום הולדתו ה-30 גלעד
ביקש שלא נחוגג לו יום הולדת,
"אני לא העניין", אלא נחוגג סיום
ש"ס משניות אותן למד במשך 12
שנה. בדרשה שנתן אמר - "אם אני
הצלחתי משנה אחת ביום, כל
אחד יבוא. עוד צעד ועוד צעד,
לאט לאט, כל אחד יבוא".

כשגלעד שמע שמישהו
מהמשפחה נמצא
בתקופה קשה, הוא הגיע
אליו בזמן קולטה כדי לדבר,
לחזק ולשאלו -
"מה יעזור לך?"

ככל נסיעה גלעד הקפיד
להסתכל מעבר לענייה
הנסיעה, כדי לראות אם
מישהו תקוע עם פנצ'ר או
צוקוק לטרמפ.

ככל יום שישי גלעד הקפיד
להתקשר לסבא וסבתא שלו,
לשאלו בשלומם,
ואם הצליח אז גם קפץ
לביקור קצר.
לפעמים אפילו לקח
איתו את הילדים.

גלעד ערך קניית באושר-עד.
ניגש אליו אדם עם עגלה מלאה והיתה לו
בעיה עם האשראי. הוא ביקש עזרה.
גלעד ראה שהאדם ישר והגון ושילם
עבורו את הקנייה הגדולה, כי לא רצה
שתהיה לאדם הזלה עוגמת נפש ויאול
לחזור שוב לעשות את הקניית מחדש.
אותו אדם כמובן החזיר
לו את הכסף.

אחד הדברים שהיו קרובים אליו
היה בניית בתים בישראל, ולכן
כמעט בכל מפגש משפחתי
או מפגש חברים, גלעד השתדל
מאוד להשקיע זמן, אפילו כמה
דקות עבור שידוכים. הציע רעיונות
התעניין ושאל פרטים עבור חברים
או מכרים. במקביל לזה הוא
התמיד לברך ולהתפלל על כל מבקשי
הזוגיות ושלוה בית.

כדי לחזק את הקשר עם הריו, גלעד קבע חברותא עם אבא שלו ככל מוצאי שבת. הוא הקפיד עליה והשתדל לא לבלגל גמ כשהיו אירועים, חגים או שינויים בלו"ז. אחרי שסיימו את החברותא נהנה גמ מזמן איכות עם אימו, שנהנתה להקשיב להם לומדים ולעיתים אף הצטרפה ללימוד.

כשגלעד עבד בתור מאבטח בבי"ס יסודי בירושלים, היה רגיש לסביבה ולתלמידים מעבר למאבטח רגיל. ביום הראשון ללימודים הוא ראה ילד שצלה לכיתה א' עומד ובוכה בשער ביה"ס, על כך שאינו לו חברים ולא מכיר אף אחד. גלעד דיבר איתו, האיר לו פנים ואמר לו "אלו אני אהיה חבר שלך, אני גלעד, ואתה?".

כשחבר טוב של גלעד התחתן, גלעד נתן לו מתנה מושקעת עם סכום כספי גדול. החבר התבייש ואמר לגלעד שהגלים יותר מידי. וגלעד ענה לו בפשטות: "המתנה הזו היא רק סימן למה שמרגישים בלב. אני מאמין בבית שאתה בונה, ואני רוצה להיות שותף, כמו מניה שאני משקיע בה", והפליג בקרבות ובמילים טובות ומחזקות.

גלעד כל כך אהב את הארץ שלנו. אהב לטייל בה, להתפעל מיופי הבריאה, לטבול במעינינת ולגלות מקומות חדשים. בנוסף הוא הרגיש שייכות עמוקה לעם ומחויבות גדולה לכלל ישראל, עד כדי מסירת נפש. הוא השתדל מאוד ללכת כמעט לכל האווירה של חיילים בהר הרצל, וגם להיות נוכח בשבעה. פשוט להיות, להקשיב, לכאוב את הצער של עמי, ולספוג מקדושתם של הנופלים. כמה לא נעפס שבמהלך המלחמה נכח במספר רב של האוויות בחלוקה בה הוא עצמו לימים נקבר למנוחת עולמים.

באירועים או בשמחות משפחתיות גלעד תמיד דאג לשבת ליד מי שישב לבד. לרוב היו אלה אנשים מבוגרים, או כל אדם שהיה נראה לו שלקוק לתשומת ליבו. בעת שישיב לידם הגדיל לעשות, והתאמץ כדי לפתח שיחה, להאיר ולחזק, להתעניין בשלומם, ולדבר על נושאים שהעסיקו אותם.

כשגלעד עבד בתור מאבטח בבי"ס, הוא ראה מה קורה גם מחוץ לבית הספר. יום אחד הוא ראה אישה מבוגרת שלא מצליחה לחנות את הרכב. הוא ניגש אליה והציע עזרה, היא שמחה והוא החנה לה את הרכב. הם התחילו לדבר על ענייני דיור ואו ננוצבר ביניהם קשר של חיבה ודאגה. הוא נתן לה את המספר שלו שתוכל להיעזר בו גם בפעמים הבאות. לימים, אחרי שנפל היא שלחה לו הודעה מה שלווה ואיך הוא מתקדם עם הלימודים, והופתעה לגלות שהחבר שעצר לה- נפל בקרב על ארצנו הקדושה.

בתור מאבטח בבית ספר
בירושלים, לפעמים היה מארח אצלו
בבטקה חברים ללימוד משותף.
באחד הימים החזמים בשנה הגיע
אליו חבר אלו הבוטקה. ישבו ולמדו
יחד, ופתאום גלעד קם ומכבה את
המזגן. החבר תהה על המעשה,
וגלעד הסביר "זהו נגמר יום
העבודה שלי, מעכשיו השימוש
במזגן זה כבר גלוי...".

גלעד למד תואר ראשון בהנדסת בניין
באוניברסיטת אריאל. באחד המבחנים
קיבל ציון מסויים, ובפתרון שהמרצה פרסם
גלעד שמ לב שהוא עשה את התרגיל בדרך
אחרת אבל קיבל את מלוא הנקודות. גלעד עם
הנקיט שלו, והצהירות שלא לקחת משהו שלא
שלו, שלא מיל למרצה: "אני לא רוצה להיות
צדיק הרבה... אבל אני חושב שנתתי כמה
נקודות יותר ממה שהגיע לי". המרצה כמובן
לא שינה לו את הציון...

לאחר שגלעד נהרג בלבנון, מצאנו
כתבים רבים שלו. מחברות, סיכומים,
הארות, מכתבים ועוד, ואף ערכנו ספר
עם כרס עם תורתו המיוחדת. בדף
הראשון של אחת הגזרות שלו נמצאו
המילים הבאות בכתב ידו: "הריני לומד
בשם כל ישראל להצלת כל ישראל".
הלב שלו תמיד היה מכוון לכלל ישראל
גם במעשה פרטי כביכול

באחת הפעמים שגלעד עשה קניית, סיים את הקנייה וגילה שיש לו בטעות
בעגלה רביוני בטטה שלא קנה. הוא ראה שיש תור של אנשים ולא רצה לעכב
את כולם אז ביקש מעובר אורח שבא להיכנס לסופר- להחזיר בשמו את
הרביוני לסופר, ושיקח גם את העגלה הריקה שלו. אחרי כמה דקות גלעד שמ
לב שאותו אדם נכנס עם העגלה אבל בלי הרביוני. שאל אותו בזהירות "אחי,
איפה הרביוני, לקחת עגלה אחרת בסוף?", הוא ראה שהאדם מתחמק ולא
רצה להביק אותו. גלעד שמ לב שהרביוני נמצא באולו של אותו אדם. גלעד
הרגיש צער בלב אבל אמר לעצמו "מסכן הבנאדם, לא נורא, פעם הבאה
אבוא ואשלם על הרביוני הזה". אחרי כמה דקות אותו אדם דופק לגלעד על
החלון ואומר לו "אחי, תודה על השיעור. תפסת אותי חנוכה. תודה על השיעור!".
גלעד כל כך התפעל ממנו ואמר לו "אחי, איזה גבורה יש לך, איזה יושר, אשריך
על התשובה". גלעד סיפר לנו את הסיפור הזה בהתרגשות ואמר "תראו איזה
צדיקים עם", לא נתתי לו שום שיעור, הוא פשוט עשה תשובה".

כשגלעד סיים את החלק של הצבא בתור מסלול
ההסדר, כתב לעצמו מכתיב ארוך במחברת שלו.
וכך הוא פתח את המכתב: "היום ב' בתמוז תשע"ז,
סיימנו את השירות- התחושות היו קצת קשות קצת
קשה להפסיק עם הסטטוס הזה של משרתי העם,
אבל זה רק עניין של סטטוס כי לעולם ועד נישאר
משרתי העם...". במכתב הזה הוא דייק לעצמו את
הרצונות העמוקים שלו להיות טוב, ולהיות שליח של
עמ". את המכתב הוא חתם במילים:
"ברכתך היא אומתי, ולאומתי ברכתך
ושלומי בשלום עם".

